

ਇੱਛਾ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਫ਼ਲ।

- . **ਇੱਛਾ:** ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਖਵਾਹਿਸ਼, ਲਾਲਸਾ, ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ, ਲੋੜ।
- . ਇੱਛਾ ਮਨੁੱਖੀ-ਕਰਮ ਦਾ ਕਰਮ-ਬੀਜ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜਣਾ ਹੈ।
 ਬੀਜ ਚੁੱਨਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ/ਇੱਛਾ/ਖਵਾਹਿਸ਼ ਹੈ।
 ਬੀਜ ਕਿਸੇ ਫ਼ਲਦਾਰ ਦਰਖ਼ਤ ਦਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
 ਬੀਜ ਕਿਸੇ ਫੁੱਲਦਾਰ ਪੌਦੇ ਦਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
 ਬੀਜ ਕਿਸੇ ਕੰਡਿਆਲੇ ਪੌਦੇ ਦਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
 ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ/ਖਵਾਹਿਸ਼/ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
 ਕਿ ਬੀਜ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦਾ ਹੈ।

- . ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਕਦੇ ਟਿੱਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਹਿੰਦਾ, ਹਰ ਵਕਤ ਹੀ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਦਿਨ ਹੋਵੇ ਚਾਹੇ ਰਾਤ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਚੰਚਲ ਹੈ, ਮਨ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਵੀ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਹੈ।
- . ਇਹ ਮਨ ਬਹੁ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਪਾਉਂਣਾ ਹੀ ਪਾਉਂਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਵਾਉਂਣਾ ਨਹੀਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦਾ।

ਹਰ ਵਕਤ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਲਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਮਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦਾ।

. ਮਨ ਬਹੁ-ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਿਆਵਾਂ, ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ, ਲਾਲਸਾਵਾਂ, ਲੋੜਾਂ, ਸੰਜੋਅ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

. ਹਰ ਵਕਤ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ

. ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਦ ਤੱਕ 'ਚੇਤਨਤਾ' ਦਾ ਚੱਕਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀਆਂ ਇੱਛਿਆਵਾਂ/ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਰਨ ਕਿਨਾਰੇ ਮੰਜੇ ਉੱਪਰ ਪਿਆ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਇੱਛਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ।

. ਇਹ ਲੋੜਾਂ-ਇੱਛਿਆਵਾਂ/ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣ/ਵੇਖਣ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹਨ। ਸੁਪਨੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਨੇ ਵੇਖਣੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ।

. ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀਆਂ ਇਹ ਇੱਛਿਆਵਾਂ/ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ-ਲਾਲਚ-ਮਤਲਬ-ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ-ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੱਦੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਕੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਘੜਦਾ ਹੈ, ਸੰਜੋਅਦਾ ਹੈ।

. ਸਿਤਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਣੀਆਂ-ਬਣਾਈਆਂ, ਘੜੀਆਂ, ਸੋਚੀਆਂ, ਇੱਛਿਆਵਾਂ/ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਫਲ/ਰਜ਼ਲਟ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੀ 'ਇੱਛਾ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੋੜਦਾ ਹੈ, ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਲੋਚਦਾ ਹੈ।

. ਕਈ ਵਾਰ ਐਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

. ਕਈ ਵਾਰ ਅਜੇਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

. ਬਸ਼ਰਤੇ! ! ਇੱਛਾ/ਖਵਾਹਿਸ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਖਵਾਹਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਰੰਜਾਮ ਉਸ ਤਰੀਕੇ-ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆਵੇ/ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਰਜ਼ਲਟ/ਫਲ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ।

. ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਛਾ/ਖਵਾਹਿਸ਼ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ, ਬਣਾਉਣਾ, ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਨ-ਇੱਛੇ ਸੁਪਨੇ ਸੰਜੋਣ ਲਈ, ਬੁਨਣ ਲਈ।

. ਇਹ ਕਿਰਿਆ, ਸੋਚਾਂ ਸੋਚਣੀਆਂ, ਫੁਰਨੇ ਘੜਨਾ, ਕੁੱਦਰਤੀ ਹੈ, ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ/ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ, ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੜਤਾਲਦਾ ਹੈ, ਵਿਉਂਤਦਾ ਹੈ।

. ਕਿਸ ਵਿਕਲਪ/ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿਕਲਪ/ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

. ਕੁੱਦਰਤ ਦਾ ਵਿੱਧੀ-ਵਿਧਾਨ ਹੀ ਐਸਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਬੀਜ ਬੀਜੇਗਾ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਪੌਦਾ/ਦਰਖਤ ਉਗੇਗਾ/ਬਣੇਗਾ। ਉਸੇ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਫੁੱਲ-ਫਲ ਲੱਗਣਗੇ।

. ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ॥ ਮ5॥ 134॥

. ਜੇਹਾ - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ। . ਬੀਜੈ - ਬੀਜਦਾ ਹੈ। . ਸੋ - ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ।

. ਲੁਣੈ - ਵੱਢਦਾ ਹੈ। . ਕਰਮਾਂ - ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾਂ ਕੀਤੇ ਕਰਮ/ਕੰਮ

. ਸੰਦੜਾ - ਕਰਮ/ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗਹ/ਥਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗਰ/ਵਾਂਗ

. ਖੇਤ - ਫਸਲ ਬੀਜਣ ਵਾਲੀ ਜਗਹ/ਖੇਤ ਦੇ ਨਿਆਈਂ/ਵਾਂਗ/ਤਰਹ।

. ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਰੂਪੀ, ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਸੋਚਾਂ/ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਰਮ/ਕੰਮ ਕਰਨ, ਫਸਲ ਬੀਜਣ ਵਾਲੀ ਜਗਹ/ਖੇਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਕਰਮ/ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਉਸੇ ਤਰਹ ਦਾ ਫੁੱਲ-ਫਲ ਲੱਗੇਗਾ, ਭਾਵ ਅਗਰ 'ਚੰਗਿਆਈ' ਵਾਲਾ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ 'ਚੰਗਿਆਈ' ਮਿਲੇਗੀ। ਅਗਰ 'ਬੁਰਿਆਈ' ਵਾਲਾ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਲ 'ਬੁਰਿਆਈ' ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

. ਹੁਣ ਇਹ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ-ਜੀਵਨ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜਣਾ ਚਹੁੰਦਾ/ਚਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਖਿਲਾਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ/ਚਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਲਾਉਣਾ ਚਹੁੰਦਾ/ਚਹੁੰਦੀ ਹਾਂ? ? ? ?

. ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

. ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਫਲ ਅੰਬ ਲਸੂੜੀ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ। ਵਾਰ 9॥

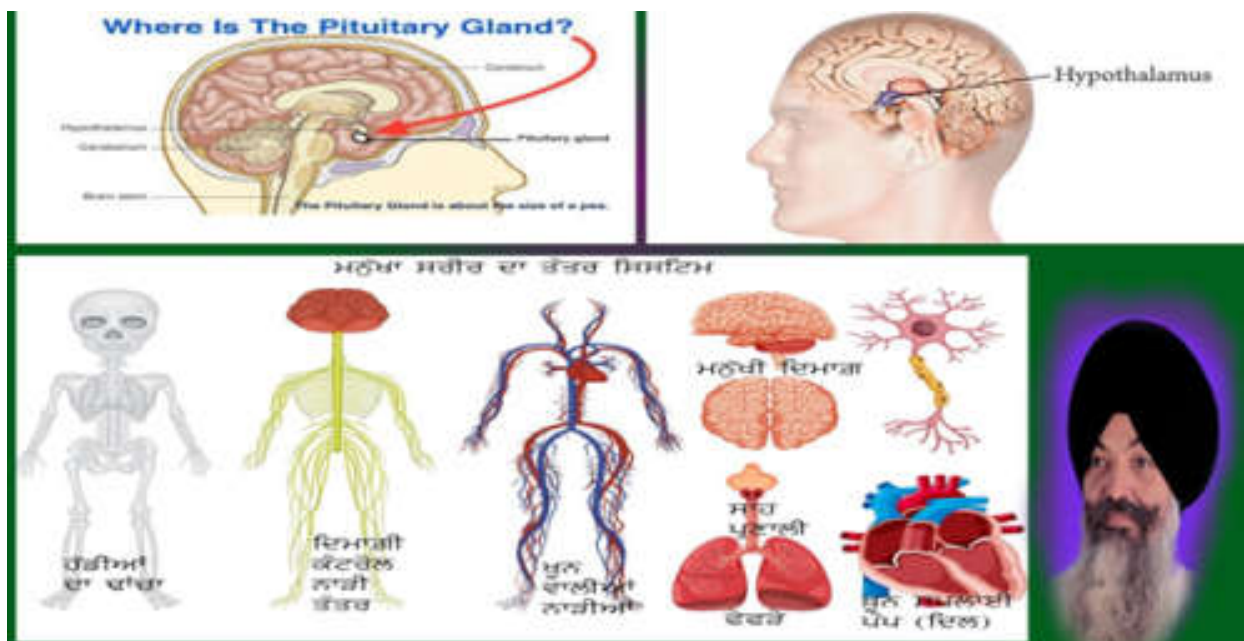
. ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਲ ਬੀਜੇਗਾ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਅੰਬ ਬੀਜ ਲਵੇ ਜਾਂ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਲਸੂੜੀ ਬੀਜ ਲਵੇ।

(((ਲਸੂੜੀ - ਲਸੂੜਾ (Cordia Myxa) = ਇਹ ਫਲ ਇੱਕ ਲੇਸਦਾਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਪੱਕਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੱਚਾ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਫਲ 'ਆਚਾਰ' ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।))

. 'ਗੁਰਮੱਤ ਗਿਆਨ' ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਵ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ/ਖਵਾਹਿਸ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਰਮ ਹੋਣਗੇ ਫਲ/ਰਜ਼ਲਟ ਵੀ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਭੋਗਣੇ ਪੈਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਪਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਇਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਖੁਦ ਮਨੁੱਖ ਆਪ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਛਾ/ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਉਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਏ ਫੈਸਲੇ ਹਨ।

. ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ/ਇੱਛਾ, ਖਵਾਹਿਸ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਾਈਪੋਥੇਲੈਮਸ (**Hypothalamus**- The **hypothalamus** is responsible for the regulation of certain metabolic processes and other activities of the autonomic nervous system. ... The **hypothalamus** controls body temperature, hunger, important aspects of parenting and attachment behaviours, thirst, fatigue, sleep, and circadian rhythms.) ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਪੀਟਿਊਟਰੀ ਗਲੈਂਡ (**pituitary gland**- The **pituitary gland** is a part of your endocrine system. Its main **function** is to secrete hormones into your bloodstream. These hormones can affect other organs and **glands**, especially your: ... adrenal **glands**.)

. ਮਨੁੱਖੀ 'ਮਨ' ਹੀ ਲਾਲਸਾਵਾਂ, ਲੋੜਾਂ, ਇੱਛਿਆਵਾਂ-ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਨਮ-ਦਾਤਾ ਹੈ।

. ਸੋ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਵੇਲੇ/ਵਕਤ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਹੈਸੀਅਤ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ/ਰਹੀ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਬਲੀਅਤ ਹੈ, ਹੈਸੀਅਤ ਹੈ? ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ/ਹੈਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਣ ਦੇ ਲਈ।

. ਅਗਰ ਇੱਛਾ ਜਿਆਦਾ ਵੱਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਹਨਤ-ਮੁਸ਼ੱਕਤ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਾਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲਾਗੇਗਾ। ਕਰਮ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋਚ ਸਮਝਕੇ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

. **ਕਰਮ:** ਸਰੀਰਿਕ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਮ/ਕੰਮ। ਇਹ ਕਰਮ ਨਿਜ-ਸੁਆਰਥ ਲਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਸੁਆਰਥ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜਣਾ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ, ਪੌਦਾ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਉਗੇਗਾ/ਬਣੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਅਗਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗਿਆਈ ਚਿੱਤਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਜ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਪੈ ਗਿਆ।

ਅਗਰ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਿਆਈ ਚਿੱਤਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਜ ਬੁਰਿਆਈ ਵਾਲਾ ਪੈ ਗਿਆ।

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੀ ਕਰਮ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ/ਬਣੇਗਾ। ਕਰਮ ਮਨੁੱਖਾ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਸਰੀਰਿਕ ਅੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨ/ਦਿਮਾਗ ਨੇ ਕਰਾਉਣੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮ ਹੀ ਪੌਦਾ/ਦਰਖਤ/ਵੇਲ ਰੂਪ ਹਨ।

. ਮਨ-ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅੱਗਲਾ ਕਦਮ ਹੈ, 'ਕਰਮ'।

. ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ/ਖਵਾਹਿਸ਼/ਲਾਲਸਾ/ਲੋੜ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ-ਕਰਮ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ।

. ਇਹ ਕਰਮ ਸਰੀਰਿਕ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ/ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਮੂੰਹ ਰਾਂਹੀ ਬੋਲ ਕੇ।
- ਹੱਥਾਂ ਰਾਂਹੀ ਕੰਮ ਕਰਕੇ।
- ਪੈਰਾਂ ਰਾਂਹੀ ਚੱਲ ਕੇ।
- ਅੱਖਾਂ ਰਾਂਹੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਕੇ।
- ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਵੀ ਕਰਮ/ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਿਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

.'ਕਰਮ' ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ/ਧਿਆਨ 'ਕਰਮ-ਫਲ' ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚ/ਵੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬਲਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ-ਇਕਾਗਰਤਾ, ਕੀਤੇ ਜਾ ਕਰਮ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਹੋਵੇ। ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨਤਾ ਵੱਲ ਹੋਵੇ।

. ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 'ਕਰਮ' ਹੀ ਸਾਡੇ 'ਮਨ-ਇੱਛਤ' ਫਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਨੀਂਹ ਹੈ, ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚੌਕਸੀ/ਸਾਵਧਾਨਤਾ ਨਿਹਾਇਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

. ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ 'ਮਨ-ਬਾਂਛਤ ਇੱਛਾ' ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਨ-ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਹਰ ਕਰਮ ਨੂੰ ਸਾਰੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ/ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

.'ਕਰਮ' ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਰ ਮਨ ਏਧਰ-ਉਧਰ ਭਟਕਣਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭਟਕੇ ਤਾਂ ਕਰਮ-ਫਲ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਨਸ/ਮੌਕੇ ਜਿਆਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਜੱਲਟ/ਫਲ ਆਵੇਗਾ। ਭਾਵ 'ਕਰਮ-ਸਿੱਟਾ' ਚੜ੍ਹਦੀ-ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

. ਅਗਰ! ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਨ ਏਧਰ-ਉਧਰ ਭਟਕਣਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਰਜੱਲਟ/ਫਲ ਦੇ ਖੱਟੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੁੜੱਤਣ ਭਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਜਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਆਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਢਹਿੰਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।

. **ਫਲ-ਰਜੱਲਟ:** ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਕੰਮ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਿੱਟਾ।

(ਬੀਜ) ਅੰਬ ਦੇ ਦਰਖਤ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਫਲ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਚਿਆਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁੱਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਨੂਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਿਆ-ਭਰਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਫਲ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਾੜੇ/ਕੁੜਿਆੜ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ-ਤਕਲੀਫਾਂ ਨੂੰ ਕਲਹ-ਕਲੇਸ਼ ਵਰਗੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਫਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿਚ 'ਇੱਛਾ, ਕਰਮ, ਅਤੇ ਫਲ/ਰਜ਼ੱਲਟ' ਵਾਲਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕਦੇ ਸੁੱਖ ਵਾਲਾ ਖੇਡ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਖੇਡਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਗਰ ਮਨੁੱਖ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 'ਸਚਿਆਰਤਾ' ਵਾਲੀ ਮਰਿਆਦਾ ਵਿਚ ਲੈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਾਤਵਿਕਤਾ ਆ ਜਾਵੇਗੀ।

. ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੇ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ॥

ਹੰਢੈ ਉੰਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੇ ਪਟੁ॥ 23॥

ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ, ਇੱਕ ਜੱਟ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਜੱਟ ਕਿੱਕਰ ਦੇ 'ਬੀਜ' ਬੀਜ ਕੇ ਬਿਜਉਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਦਾਖਾਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਉੰਨ ਕੱਤ ਕੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, 'ਪਟੁ' ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨ ਸਕਦਾ। ਦਾਖਾਂ ਖਾਣ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਉਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰਨੇ ਪੈਣੇ ਹਨ।

. ਕੁੱਦਰਤ ਦੇ ਬਣਾਏ/ਸਾਜੇ ਵਿੱਧੀ-ਵਿਧਾਨ, ਸਿਧਾਂਤ, ਅਸੂਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦਾ 'ਕਰਮ-ਫਲ', ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰਮ ਨਿਸੁਆਰਥ ਹੋ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ ਲਈ ਕੀਤਾ।

. ਇਹਨਾਂ ਅਟੱਲ ਕੁੱਦਰਤੀ ਵਿੱਧੀ-ਵਿਧਾਨਾਂ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਅਸੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ/ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ਗਏ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ/ਰਜ਼ਲਟ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਮ ਪੌਜ਼ੇਟਿਵ ਸੋਚ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਨੈਗੇਟਿਵ ਸੋਚ ਨਾਲ।

. ਕਰਮ-ਫਲ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਆਉਂਣਾ ਹੀ ਆਉਂਣਾ ਹੈ।

. ਇਹੀ ਕਰਮ-ਫਲ/ਰਜ਼ਲਟ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ-ਖੇਡਿਆਂ ਅਤੇ ਗਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ।

. ਇਹਨਾਂ 'ਚੰਗੇ-ਮਾੜੇ' ਸਿੱਟਿਆਂ, ਕਰਮ-ਫਲਾਂ/ਰਜ਼ਲਟਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ '**ਕਿਸਮਤ/ ਮੁਕੱਦਰ/ਭਾਗ/ਲੇਖ**' ਕਹਿ ਕਿ ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ 'ਸਚਿਆਰਤਾ' ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਭਗੋੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਬਣਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ।

. ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਣਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇੰਨਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਰਾਹੋਂ-ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ/ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿੱੜਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ-ਪਾਖੰਡਾਂ-ਕਰਮਕਾਡਾਂ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਹਰ ਐਰੇ-ਗੈਰੇ-ਨੱਥੂ ਖੈਰੇ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਗਿਆਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਕਲ-ਮੱਤ-ਬੁੱਧ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- ਹਰ ਵਕਤ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਭਾਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਕਰੇ।

**** ਅੱਜ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਭਗੋੜੇ ਹੋ ਕੇ ਵਿਹਲੜ ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ, ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਸਾਧਾਂ, ਟਕਸਾਲੀਆਂ ਬੁਬਨਿਆਂ, ਪੀਰਾਂ-ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਕਬਰਾਂ-ਮਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੌਕੀਆਂ ਭਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ।

. ਹਰ ਅਣਮਤੀਆਂ- ਮਨਮਤੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਇੱਛਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਤਰਲੇ ਮਿੰਨਤਾਂ ਜੋਦੜੀਆਂ ਕਰਦੇ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

. ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਇਸ ਬਿੱਪਰੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਫੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਹਰ ਆਮ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੇ, ਇਹਨਾਂ ਬਿੱਪਰੀ ਕਰਮਕਾਂਡਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿੱਪਰੀ ਕਰਮਕਾਂਡ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਗਰੰਥੀ ਹੀ ਹਨ।

. ਜਦ ਸ਼ਰਧਾ-ਉੱਲੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਬਿੱਪਰੀ ਰੀਤਾਂ-ਰਸਮਾਂ ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲਾਦ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

. ਇਸੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੀਰ-ਭੈਣਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸੋ ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਨ? ? ? ?

. ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੈ। ਬੱਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

. 'ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ' ਹੀ ਕੁੱਦਰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ-ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਕਰੋ ਜੀ।

. ਆਪੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ, ਸਮਝੋ ਕੁੱਦਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ। ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਿਆਵਾਂ-ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ-ਲੋੜਾਂ ਉੱਪਰ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

. ਗਿਆਨ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਿਆਵਾਂ-ਖਵਾਹਿਸ਼ਾਂ-ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਕਵਾਲਿੱਟੀ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

. ਇਸ ਗਿਆਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਉੱਪਰ ਚੱਲਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਚੱਲਣਾ, ਇਹ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

- ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਿਕ-ਮਾਨਸਿਕ ਸੁੱਖ-ਦੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣੇ ਹਨ।
- ਇਹਨਾਂ ਸਰੀਰਿਕ-ਮਾਨਸਿਕ ਸੁੱਖਾਂ-ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਆਪਣੇ ਨਿਜ਼ੀ, ਸਰੀਰਿਕ-ਮਾਨਸਿਕ ਸੁੱਖਾਂ-ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਣਾ ਬੇਵਕੂਫੀ-ਅਗਿਆਨਤਾ-ਮੂੜਮੱਤ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਰੇਟਿਵਟੀ ਹੈ।

“ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ॥
ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥
ਬਾਬਾ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ 727॥

ਧੰਨਵਾਧ।

ਇੰਜ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ

ਸਿੱਡਨੀ ਅਸਟਰੇਲੀਆ।

05 ਦਸੰਬਰ 2019